

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Bryssel den 6.10.2011
KOM(2011) 613 slutlig

**MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET,
RÅDET, EUROPEISKA EKONOMISKA OCH SOCIALA KOMMITTÉN OCH
REGIONKOMMITTÉN**

Framtiden för Europeiska unionens solidaritetsfond

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

1.	Resultaten av åtta år av solidaritetsfondens verksamhet.....	3
2.	Frågor	4
2.1.	Ett orimligt antal ansökningar enligt undantagskriterierna.....	4
2.2.	Oklara regionala kriterier och bristande öppenhet.....	4
2.3.	Reaktionsförmåga och synlighet.....	4
2.4.	Räckvidd	6
2.5.	Finansiering.....	6
3.	Förslaget från 2005 om ändring av solidaritetsfonden och utökad räckvidd.....	6
4.	Revisionsrättens särskilda rapport (prestandarevision).....	7
5.	Frågor till samordningskommittén 2010.....	7
6.	Justering av förordningen.....	8
6.1.	En tydligt avgränsad räckvidd för fonden.....	8
6.2.	En enkel ny definition av regionala katastrofer	9
6.3.	Snabbare utbetalningar och förskott.....	10
6.4.	Hantering av utdragna katastrofer.....	11
6.5.	Sammanlagning av bidragsbeslut och genomförandeavtal	11
6.6.	Fondens bidrag till motståndskraften mot katastrofer och klimatförändringar.....	12
7.	Solidaritetsklausulen i artikel 222 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt	12
8.	Sammanfattning och slutsatser.....	13
	Bilaga 1: Gränser för större katastrofer 2011	14
	Bilaga 2: Ansökningar till EU:s solidaritetsfond 2002–2010	15
	Bilaga 3: Ansökningar till solidaritetsfonden.....	18
	Bilaga 4: Simulering av bruttoregionalprodukt (n-3).....	19

MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET, RÅDET, EUROPEISKA EKONOMISKA OCH SOCIALA KOMMITTÉN OCH REGIONKOMMITTÉN

Framtiden för Europeiska unionens solidaritetsfond

1. RESULTATEN AV ÅTTA ÅR AV SOLIDARITETFONDENS VERKSAMHET

Europeiska unionens solidaritetsfond (EUSF)¹ grundades 2002 för att ge EU ett instrument för att effektivt reagera på större naturkatastrofer som drabbar medlemsstaterna eller ansökarländerna². Tidigare fanns inget sådant instrument för åtgärder inom EU.

Vid utgången av 2010 hade kommissionen tagit emot 85 ansökningar om ekonomiskt stöd från 23 länder: av ansökningarna avsåg 27 ”större naturkatastrofer” som är fondens huvudsakliga verksamhetsområde. I förordningen definieras större katastrof som en händelse som orsakar skador över ett visst värde som är olika för varje land, nämligen det lägre värdet av 0,6 % av bruttonationalinkomsten (BNI) eller 3 miljarder euro i 2002 års priser, vilket 2011 motsvarade 3,536 miljarder euro³. Gränsvärdena för varje enskilt land under 2011 anges i bilaga 1.

Nästan två tredjedelar av alla ansökningar sedan fonden inrättades avsåg dock de två undantagen i förordningen enligt vilka fonden får tas i anspråk även om skadorna ligger under gränsvärdet. Det har lämnats in 53 ansökningar för så kallade ”exceptionella regionala katastrofer” och 4 ansökningar enligt kriterierna för katastrofer i ett grannland. I det sistnämnda fallet får ett land som drabbats av samma katastrof som ett annat land där en större katastrof har konstaterats ha ägt rum också få stöd från fonden oavsett skadornas storlek. Exceptionella regionala katastrofer definieras som händelser som fått följder för den större delen av befolkningen, med allvarliga och bestående återverkningar på levnadsvillkoren och regionens ekonomiska stabilitet.

Sammanlagt har 42 ansökningar godkänts mellan fondens grundande 2002 och slutet av 2010, och det ekonomiska stödet har omfattat över 2,4 miljarder euro⁴. Under denna tid har kommissionen avslagit 35 ansökningar om stöd, samtliga avseende ”exceptionella regionala katastrofer”, eftersom de inte uppfyllde kraven på exceptionell karaktär. Två ansökningar drogs tillbaka av de ansökande staterna när det stod klart att de skulle avslås. I slutet av december 2010 handlades fortfarande sex ansökningar. Eftersom naturkatastrofer i Europa blivit allt vanligare och större har ansökningarna avsett en rad olika slag av naturkatastrofer såsom stormar, översvämningar, lerskred, jordbävningar, vulkanutbrott, skogsbränder och torka. Det allvarligaste fallet var jordbävningen 2009 i L'Aquila i Italien med över

¹ Rådets förordning (EG) nr 2012/2002 av den 11 november 2002 om inrättande av Europeiska unionens solidaritetsfond (EGT L 311, 14.11.2002, s. 3).

² F.n. Kroatien, Turkiet och Island.

³ Under 2011 gäller gränsvärdet på 3 miljarder euro för Frankrike, Tyskland, Italien, Spanien och Förenade kungariket. För alla andra länder gäller gränsen på 0,6 % av BNI, och den spänner från 32,7 miljoner euro för Malta till 3,339 miljarder euro för Nederländerna. BNI-uppgifter för året n-2 används eftersom de är de senaste harmoniserade uppgifter som finns tillgängliga från Eurostat.

⁴ Inklusive betalningar under 2011 för åtta ärenden som godkändes 2010.

10 miljarder euro i skador och tusentals hemlösa. Här ingrep fonden med det största enskilda beloppet hittills på över 492 miljoner euro. I bilagorna 2 och 3 finns en översikt över alla ansökningar som inkommit från 2002 till slutet av 2010.

Det är allmänt erkänt att solidaritetsfonden sett till sitt syfte har varit mycket framgångsrik. Stöd från fonden har bidragit till att lindra de drabbade ländernas finansiella börda. Tillskottet av hjälp och ytterligare resurser i särskilt svåra lägen har skapat en positiv bild av EU hos allmänheten. Erfarenheten visar dock att fondens verksamhet är behäftad med begränsningar och svagheter.

2. FRÅGOR

2.1. Ett orimligt antal ansökningar enligt undantagskriterierna

Som sagts ovan visar erfarenheterna sedan 2002 att de flesta ansökningarna om bidrag från fonden inte avser större katastrofer, vilket var lagstiftarens avsikt, utan regionala katastrofer enligt undantagskriterierna. I de fallen ska enligt förordningen särskild uppmärksamhet ägnas avlägsna eller isolerade regioner, och kommissionen ska behandla ansökningar enligt de kriterierna ”med största möjliga återhållsamhet”. Dessutom sägs att det totala årliga biståndet till regionala katastrofer inte får överstiga 7,5 % av fondens årliga tillgängliga belopp på 1 miljard euro, dvs. 75 miljoner euro. Av detta framgår tydligt lagstiftarens avsikt att regionala katastrofer endast bör godtas i verkligt exceptionella fall.

Andelen avslagna ansökningar enligt regionalkriterierna är fortsatt synnerligen hög, på två tredjedelar. Däremot har hittills 100 % av ansökningarna avseende större katastrofer godtagits, och för dem gäller ett enda kvantitativt krav.

2.2. Oklara regionala kriterier och bristande öppenhet

Definitionen av en exceptionell regional katastrof i förordningen är tämligen vag och villkoren för att ta fonden i anspråk på dessa grunder är helt i enlighet med lagstiftarens avsikt svåra att uppfylla. Fonden kan endast tas i anspråk i undantagsfall om en exceptionell regional katastrof fått följder för den större delen av befolkningen, med allvarliga och bestående återverkningar på levnadsvillkoren och regionens ekonomiska stabilitet. Bevis på dessa sistnämnda villkor är betungande att lämna och svåra att bedöma. Därför ägnar de ansökande staterna och kommissionen mycket tid och arbete åt att sammanställa och bedöma ansökningar om mindre katastrofer som i de flesta fall visar sig inte berättiga till stöd. Det förefaller som om många medlemsstater trots kommissionens utförliga råd och vägledning ser sig tvingade gentemot sina regioner att lägga fram ansökningar, fastän de vet hur små utsikterna till framgång är. Avslagna ansökningar leder i sin tur till besvikelse i de drabbade staterna och regionerna och skadar EU:s anseende.

2.3. Reaktionsförmåga och synlighet

Frågorna om den tid det tar att betala ut stöd från fonden hänger naturligtvis samman med de villkor och förfaranden som föreskrivs i förordningen. Fonden tros ofta felaktigt vara ett redskap för snabb krishantering, men det är den inte utformad för. Den är ett instrument som ska bidra till att refinansiera nödsatser som ursprungligen finansierades av det drabbade landets myndigheter. Kommissionen instämmer dock i kraven på att stöd bör göras tillgängligt snabbare än i dag.

Ett antal faktorer begränsar fondens reaktionsförmåga, främst följande:

- Vid en katastrof får kommissionen inte agera på eget initiativ utan måste vänta på en formell ansökning från de nationella myndigheterna, som normalt behöver hela tioveckorsperioden från katastrofens början för att utarbeta ansökan. Ofta uppdaterar dessutom sökandena sin ansökan efter det att den lämnats in. Ibland kräver handläggningen att kommissionen begär in kompletterande uppgifter, som ibland lämnas flera månader senare.
- Anslag till stöd från fonden finns inte direkt tillgängliga i EU:s budget. Medlen måste tas från finansiella medel från medlemsstaterna som ligger utöver deras normala bidrag till EU. Innan något stöd kan betalas ut måste kommissionen be Europaparlamentet och rådet att godkänna en ändringsbudget, vilket brukar kräva ett långdraget förfarande på två-tre månader, ibland mer.
- Ianspråktagandet av fonden enligt den nuvarande förordningen förutsätter en serie av steg från det att ansökan tas emot till det att stödet, om ansökan beviljas, kan betalas ut. Inte mindre än fyra kommissionsbeslut krävs i varje ärende:
 - Godkännande av ansökan som ett formellt korrekt ärende som uppfyller förordningens krav. Detta bygger på en bedömning av ansökan som kommissionens avdelningar gör.
 - Antagande av ett förslag om ändringsbudget, så att rådet och Europaparlamentet kan godkänna att fonden tas i anspråk och budgetanslag för det föreslagna stödbeloppet görs tillgängliga.
 - Antagande av ett kommissionsbeslut som riktar sig till mottagarlandet, genom vilket stödet betalas ut (bidragsbeslut).
 - Antagande av ett avtal om genomförande av bidraget, där villkoren för användande av bidraget anges, bl.a. vilka slags nödsatser som får finansieras av bidraget och vilka myndigheter som är ansvariga (genomförandavtal).
- Genomförandavtal kan i princip ingås så snart som ändringsbudgeten har godkänts och kommissionen har antagit bidragsbeslutet. Kommissionen ber rutinemässigt de stödmottagande länderna att lämna nödvändiga uppgifter (särskilt om vilka slags verksamheter de tänker använda medlen för) så snart som den har föreslagit att fonden ska tas i anspråk och medan förfarandet för ändringsbudget pågår. Ofta inkommer dock dessa uppgifter från de ansökande länderna veckor eller till och med månader efter det att ändringsbudgeten har antagits.
- Avtalen ska undertecknas av ansvarig kommissionsledamot och den stödmottagande statens företrädare, normalt en minister.
- Ansökningarna lämnas inte alltid in på något av kommissionens huvudsakliga arbetspråk, varför översättningar måste beställas så att kommissionen kan handlägga ansökningarna. Översättningen kan ta upp till sex veckor. Dessutom leder kravet på översättningar av alla beslut som kommissionen fattar och alla handlingar ställda till den ansökande staten till ytterligare fördröjningar.

Detta får till följd att stödet i många fall inte kan betalas ut förrän 9–12 månader efter katastrofen och ibland ännu senare. Stödet får användas retroaktivt för att refinansiera nödsatser som redan genomförts under eller omedelbart efter katastrofen, och stödet får därför ändå den avsedda verkan att lindra staternas budgetbörda och hjälpa regionerna att hantera de extrakostnader som katastrofen inneburit. Å andra sidan begränsar de här förseningarna solidaritetsfondens synlighet gentemot de drabbade, särskilt som förordningen inte innehåller några bestämmelser om publicitet och inte alla medlemsstater ser till att kommunicera stödets ursprung.

2.4. Räckvidd

Att använda fonden i dess nuvarande tappning för att ändamålsenligt reagera på andra stora kriser än naturkatastrofer är ytterst svårt eller omöjligt, vilket illustreras av industriolyckor som oljeutsläppet från Prestige eller explosionen i oljedepån Buncefield eller terroristangreppen mot Madrid och London 2004 och 2005. Det är för närvarande inte heller möjligt att ge stöd från fonden vid allvarliga folkhälsokriser, t.ex. allvarliga kärnenergiolyckor eller spridning av en epidemi som sars till Europa, fastän sådana händelser utan vidare kan tänkas överskrida de enskilda staternas kapacitet. Det har dock framförts förslag, bl.a. av ledamöter av Europaparlamentet, att sådana händelser kräver en reaktion på europeisk nivå och solidaritetsfonden har uttryckligen nämnts i sådana sammanhang.

2.5. Finansiering

Solidaritetsfondens stöd finansieras utanför den normala EU-budgeten, med extra medel utöver vad som anges i budgetposterna i det interinstitutionella avtalet. Stödet måste därför godkännas på förslag av kommissionen av Europaparlamentet och rådet i varje enskilt fall. Taket är 1 miljard euro per år. Sedan fonden inrättades 2002 har detta belopp aldrig varit otillräckligt, och det största belopp som betalats ut under ett år var 728 miljoner euro 2002 och därefter 622 miljoner euro 2009. Alla andra år var de totala utbetalningarna betydligt lägre. Det verkar alltså inte finnas något behov av att höja budgettaket.

Enskilda stöd betalas ut efter det att kommissionen har antagit motsvarande förslag om ändringsbudget och trepartsförhandlingarna mellan parlamentet, rådet och kommissionen har avslutats. Förfarandet skulle normalt kräva två behandlingar, men det har förenklats till bara en behandling. Den tid som krävs för att få anslagen godkända varierar beroende på omständigheterna i det enskilda fallet, men uppgår normalt till 6–12 veckor. Kommissionen utnyttjar den tiden för att förbereda det formella bidragsbeslutet och förhandla fram ett avtal med den stödmottagande staten om genomförande av stödet, eftersom det avtalet måste ha ingåtts innan stödet kan betalas ut.

3. FÖRSLAGET FRÅN 2005 OM ÄNDRING AV SOLIDARITETSFONDEN OCH UTÖKAD RÄCKVIDD

Kommissionen lade 2005 fram ett förslag till en ny förordning om solidaritetsfonden⁵. Förslaget utgår från den befintliga fonden och hade följande syften:

⁵ Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av Europeiska unionens solidaritetsfond, KOM(2005) 108 slutlig, 6.4.2005.

- Utökad räckvidd och fler slags verksamheter blir stödberättigande, så att EU kan reagera snabbt på andra katastrofer än naturkatastrofer, t.ex. industriolyckor och andra katastrofer orsakade av människan, folkhälsohot (pandemier o.d.) och allvarliga terroristangrepp.
- Förskottsutbetalningar blir möjliga, så att EU:s stöd kommer snabbare och får ökad synlighet.
- Förenkling genom tydligare kriterier för ianspråktagande av fonden (lägre tröskel för större katastrofer och undantagskriterierna utgår).

Förslaget välkomnades av Europaparlamentet, som antog förslaget vid den första behandlingen den 18 maj 2006.

I rådet bemöttes förslaget dock med utbredd skepsis och motstånd från det överväldigande flertalet medlemsstater. Motviljan rörde nästan alla nyheter i förslaget, men särskilt dess följder för budgeten. Efter intensiva förhandlingar med kommissionen beslöt den ansvariga arbetsgruppen med finanspolitiska rådgivare i maj 2006 att upphöra med beredningen av förslaget. Trots kommissionens avsevärda, upprepade ansträngningar ville inte rådet föra upp förslaget på dagordningen igen. Inte heller lyckades parlamentets upprepade uppmaningar till rådet att återuppta beredningen av förslaget.

4. REVISIONSRÄTTENS SÄRSKILDA RAPPORT (PRESTANDAREVISION)

I juni 2008 presenterade Europeiska revisionsrätten resultaten av en prestandarevision av fonden⁶. Man granskade huruvida fonden var snabb, effektiv och flexibel med att lämna stöd och huruvida de stödmottagande staterna var nöjda med fonden. För det ändamålet gick revisionsrätten igenom alla ansökningar till och med slutet av 2006 och skickade ut en enkät till de ansökande staterna.

I rapporten drar revisionsrätten liknande slutsatser om solidaritetsfondens drift som nämns ovan i avsnittet om kommissionens förslag från 2005. Revisionsrätten fann överlag att fonden uppfyller sitt mål att visa solidaritet med medlemsstaterna i kristider, men noterar att villkoren för att få bifall på en ansökan avseende en mindre ”regional katastrof” (till skillnad från ”större katastrofer”) var svårare att uppfylla, inte minst på grund av förordningens vaga definition av regionala katastrofer, vilket också innebär att det kan vara oklart varför ansökningar avseende sådana katastrofer avslås. Revisionsrättens huvudsakliga kritik rörde dock instrumentets långsamhet.

5. FRÅGOR TILL SAMORDNINGSKOMMITTÉN 2010

För att få en bättre förståelse för under vilka omständigheter medlemsstaterna var beredda att fortsätta förhandlingarna höll kommissionen 2010 en föredragning om solidaritetsfonden för

⁶ Särskild rapport nr 3/2008, *Europeiska unionens solidaritetsfond. Hur snabb, effektiv och flexibel är den?* (EUT C 153, 18.6.2008).

ledamöterna av samordningskommittén⁷, där man gick igenom starka och svaga sidor och huvuddragen i förslaget från 2005. Tre frågor ställdes till kommittén:

- Vilka delar i den nuvarande förordningen gör, enligt medlemsstaternas åsikt, att fonden inte svarar mot förväntningarna?
- Vilka delar i förslaget från 2005 om en ny förordning kan diskuteras mer (i kommissionens tappning eller i annan utformning)? Vilka delar är orealistiska eller icke önskvärda?
- Finns det frågor som fonden bör ägna sig åt men som inte ingår vare sig i den gällande förordningen eller i ändringsförslaget från 2005?

Ett avsevärt antal medlemsstater motsatte sig att en ny förordning antogs, medan några medlemsstater ansåg att det fanns begränsade möjligheter att justera vissa delar av den gällande förordningen, t.ex. för att ta med torka eller mjuka upp kriterierna på regionala katastrofer (som kommissionen ursprungligen hade föreslagit skulle avskaffas). Alla ändringar som kunde leda till ökade utgifter fick dock ett entydigt nej från det överväldigande flertalet medlemsstater. Sex medlemsstater sade sig vara allmänt positivt inställda och öppna för diskussioner.

6. JUSTERING AV FÖRORDNINGEN

Av ovanstående resonemang framgår tydligt att flertalet medlemsstater i det rådande politiska klimatet och kärva budgetläget inte är beredda att acceptera några större ändringar av solidaritetsfondens rättsliga grund och funktionssätt. Kommissionen överger därför tanken på att återuppta förslaget från 2005. Dock bör den befintliga solidaritetsfonden effektiviseras, av de skäl som nämnts ovan. Förslaget från 2005 bör därför dras tillbaka, och andra möjligheter att ta itu med åtminstone de viktigaste ovannämnda frågorna bör övervägas.

Kommissionen anser att fondens drift kan förbättras avsevärt med bara några få justeringar av den nuvarande förordningen, utan att dess syfte och karaktär ändras och utan att finansiering och utgiftsvolym berörs. Justeringen av förordningen är inte tänkt att påverka kriterierna för verksamhet som kan få stöd, såsom omedelbara reparationer av vital infrastruktur och kostnaderna för utsändande av räddningsresurser. Delar av förslaget från 2005 som rör ökad räckvidd, ändrade gränser och strykning av regionala katastrofer ingår inte längre.

Åtgärder för att öka fondens synlighet genom informations- och publicitetsbestämmelser bör också övervägas.

6.1. En tydligt avgränsad räckvidd för fonden

Avsikten med att grunda solidaritetsfonden var att inrätta ett finansiellt instrument för att göra det möjligt att reagera på EU-nivå på större naturkatastrofer som påverkar ett eller flera medlemsländer eller ansökarländer. Formuleringen i artikel 2.1 i förordningen om att ”bistånd från fonden [kan] frigöras i första hand när det på denna stats territorium har inträffat en större

⁷ Samordningskommittén för fonderna, som inrättats genom rådets förordning (EG) nr 1083/2006 av den 11 juli 2006 om allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Sammanhållningsfonden samt om upphävande av förordning (EG) nr 1260/1999.

naturkatastrof” tyder dock på att fonden kan tas i anspråk även i andra fall. Det är dock inte uppenbart om ”i första hand” är avsett att kvalificera begränsningen av fondens räckvidd till ”större katastrofer”, dvs. hänvisa till undantagen för vissa mindre katastrofer i artikel 2.2, eller om det är avsett att öppna möjligheter för att utsträcka fondens räckvidd även till andra katastrofer än naturkatastrofer.

En vidare läsning av förordningens bestämmelser visar att utnyttjande av fonden för andra katastrofer än naturkatastrofer stöter på allvarliga rättsliga problem. Enligt artikel 3.3 ska utbetalningar från fonden ”i princip vara begränsade till finansiering av åtgärder för att lindra icke försäkringsbara skador”. Kommissionen har hela tiden tolkat och tillämpat denna bestämmelse som att avsikten har varit att undanta privata skador från stödet. Dessutom förefaller principen om att förearen ska betala och den drabbade statens skyldighet att kräva ersättning från tredje part (tredjepartsansvar) utesluta andra katastrofer än naturkatastrofer från fondens tillämpningsområde. Dessa argument ledde bl.a. till avslag på Ungerns ansökan avseende det katastrofala utsläppet av rött slam 2010.

Kommissionens förslag från 2005 om en ny förordning om fonden hade bl.a. till syfte att utöka fondens tillämpningsområde till andra katastrofer än naturkatastrofer. Europaparlamentet välkomnade visserligen förslaget, men majoriteten medlemsstater i rådet var och är starkt negativa till att utsträcka fondens tillämpningsområde på det sättet.

För tydlighetens skull bör därför förordningen formuleras om så att det framgår att fonden endast omfattar katastrofer med naturliga orsaker. Detta undanröjer alla tänkbara tvetydigheter om fondens tillämpningsområde och besparar därigenom eventuella sökande förhoppningar som kommissionen skulle bli tvungen att krossa, för att inte tala om det avsevärda arbete som krävs för den ansökande staten att utarbeta en ansökan och för kommissionen för att handlägga den.

Samtidigt bör det i förordningen anges att denna avgränsning till naturkatastrofer inte nödvändigtvis utesluter fall där en naturkatastrof har följdverkningar i form av exempelvis industriolyckor (t.ex. en översvämning som drabbar en kemisk fabrik) eller en folkhälsokatastrof (t.ex. en jordbävning som slår ut vattenförsörjningen och orsakar en vattenburen epidemi eller förstör sjukhus och slår ut vården för dem som skadats i jordbävningen).

6.2. En enkel ny definition av regionala katastrofer

Som sagts ovan är villkoren för att under exceptionella omständigheter ta fonden i anspråk vid en ”exceptionell regional katastrof” i artikel 2.2 tredje stycket i förordningen otillräckligt tydliga och främst grundade på kvalitativa, tolkningskrävande kriterier (”allvarliga och bestående återverkningar på levnadsvillkoren och regionens ekonomiska stabilitet”). Att visa att och kontrollera om dessa kriterier är uppfyllda är mycket betungande och tidsödande för både sökanden och kommissionen. Oklarheten leder till ett stort antal ansökningar som måste avslås, vilket skapar falska förhoppningar och därefter besvikelse i de drabbade länderna och regionerna. Det stora antalet avslagna ansökningar är inte heller bra för EU:s anseende.

Det kan därför vara på sin plats att definiera om kriterierna för regionala katastrofer på ett enkelt, objektiva och öppet sätt, i likhet med kriterierna för större katastrofer med högst en eller två lättkontrollerade kvantitativa indikatorer. Dessa bör fastställas på ett sätt som enkelt skulle uppfyllas av verkligt allvarliga regionala katastrofer, i princip de slag av regionala katastrofer för vilka exceptionellt stöd redan lämnats ur fonden enligt den nu gällande

förordningen. Samtidigt får omdefinierade regionala kriterier till följd att sökande med större säkerhet kan bedöma på förhand om en katastrof berättigar till stöd. Sökandena slipper på så sätt det omfattande arbetet med att utarbeta en ansökan som rimligen inte kommer att beviljas.

Kommissionen föreslår att regionala katastrofer definieras på liknande sätt som större katastrofer, dvs. att de ska ha orsakat skador över en viss gräns. Gränsen sätts som en andel av bruttoregionalprodukten på NUTS 2-nivån. NUTS 2 ligger nära till hands som regional indelning eftersom den är väletablerad i sammanhållningspolitiken, är tillräckligt stor för att utesluta rent lokala händelser och ett statistiskt underlag finns att tillgå. Om en katastrof påverkar flera NUTS 2-regioner är det tänkt att samma gräns (samma andel) tillämpas på den genomsnittliga bruttoregionalprodukten i de drabbade regionerna. Hänsyn tas till de särskilda villkoren för de yttersta randområdena, eftersom alla yttersta randområden är avgränsade på NUTS 2-nivå. När det gäller naturkatastrofer som orsakar folkhälsokatastrofer bör kompletterande kriterier fastställas i samarbete med medlemsstaterna.

En sådan lösning skulle inte bara sätta kriterierna för regionala katastrofer på enkel, objektiv fot utan också undanröja problemen med att ta fonden i anspråk för katastrofer som skogsbränder (förutsatt att de orsakat tillräckligt stor skada) som på grund av sin karaktär idag sällan uppfyller kriterierna för regionala katastrofer.

För att prova lösningens genomförbarhet har kommissionen simulerat den genom att tillämpa det enda kriteriet skador på mer än 1,5 % av bruttoregionalprodukten på NUTS 2-nivå på alla ansökningar avseende regionala katastrofer sedan 2002 för vilka beslut fattats före utgången av 2010. Referensvärdet på bruttoregionalprodukten är år $n-3$ där n är ansökningsåret ($n-3$ är det senaste året för vilket harmoniserade regionala uppgifter normalt finns tillgängliga). Resultaten visas i [bilaga 4](#). Av de 37 regionala katastroferna i simulationen skulle bara två ansökningar som tidigare godtagits inte ha godkänts enligt det nya kriteriet, medan ett fall som inte godtagits skulle ha godkänts; i ett fall råder tvivel om skadans omfattning. Alla andra fall hade bedömts på samma sätt, med den avgörande skillnaden att 23 ansökningar avseende mindre katastrofer som hade måst avslås inte hade lämnats in alls, eftersom medlemsstaterna tydligt hade kunnat veta att de inte berättigade till stöd.

Detta visar att om man tillämpar ett enda, enkelt BNP-baserat kriterium kan man få nästan exakt samma resultat på ett betydligt enklare sätt, eftersom potentiella sökande inte längre skulle behöva visa att de uppfyller de komplicerade kriterierna för regionala katastrofer i den nu gällande förordningen. Dessutom skulle detta avsevärt förenkla kommissionens handläggning av ansökningarna, befria den från skyldigheten att handlägga ansökningar som rimligen inte kan bifallas och därigenom avsevärt påskynda beslutsfattandet och utbetalningarna av stöd.

Det ovannämnda nya regionala kriteriet är dessutom budgetneutralt.

6.3. Snabbare utbetalningar och förskott

Med den befintliga förordningen och de gällande budgetreglerna förefaller det svårt att nämnvärt korta ned tiden för utbetalning av stöd från fonden utan att ändra fondens finansiering (se avsnitt 2.5). Kommissionen överväger därför nya sätt att göra ekonomiskt stöd till lindring av nödlägen i medlemsstaterna tillgängligt snabbare. Detta är särskilt viktigt vid katastrofer som drabbar mer än ett land, där kommissionen inte kan visa lika mycket

solidaritet gentemot EU-medlemsstater som mot länder utanför EU till vilka ekonomiskt stöd kan beviljas omedelbart⁸.

Solidaritetsfondens reaktionsförmåga och synlighet kan förbättras genom att en möjlighet till förskottsbetalning införs i förordningen. På så sätt kan kommissionen agera omedelbart genom att betala ut ett förskott så snart som den drabbade staten ansöker om stöd. Utbetalningen betraktas som ett förskott på det förväntade stödet som beviljas när handläggningen och budgetförfarandet har avslutats. Om ansökningen avslås återbetalar det ansökande landet förskottet till kommissionen. Förskottets storlek kan beräknas som en andel (t.ex. 10 %) av det förväntade stödet och kan förses med en beloppsgräns (t.ex. 5 miljoner euro). Förskott betalas endast ut efter en specifik begäran från sökanden och får endast ske vid större katastrofer enligt förordningens definition. Eftersom sannolikheten att stöd till större katastrofer beviljas är mycket hög (hittills 100 %) är risken att kommissionen måste kräva tillbaka förskott på grund av avslag på ansökan mycket liten. En liknande bestämmelse ingick i förslaget från 2005.

6.4. Hantering av utdragna katastrofer

Vid ett antal tillfällen har sökandena haft problem med att hålla tidsfristen för ansökning, på grund av att katastroferna varit utdragna. Enligt den gällande förordningen måste ansökningar lämnas till kommissionen senast 10 veckor efter det att den första skadan inträffade. Torka är ett typiskt exempel på en katastrof som inte bara äger rum över en lång tid utan också kännetecknas av att det är svårt att avgöra exakt när den första skadan inträffade.

Även om den allmänna tidsfristen på 10 veckor bör kvarstå, kan problemet lösas med en ny bestämmelse i förordningen om att tidsfristen för ansökan i sådana fall börjar löpa den dag då myndigheterna först vidtar åtgärder mot den aktuella händelsen, t.ex. vid torka när begränsningar för vattenförbrukning införs eller när särskilda åtgärder till stöd för jordbruket införs.

En sådan bestämmelse skulle i princip motsvara vad som gäller för ”normala” plötsliga katastrofer, där det allmänna insatser normalt inleds inom några timmar från händelsen.

6.5. Sammanslagning av bidragsbeslut och genomförandeavtal

I avsnitt 2.3 visas några potentiella källor till förseningar av stödutbetalningarna. Eftersom fonden finansieras utanför EU:s normala budget måste kommissionen inhämta parlamentets och rådets godkännande för stödbeloppet i varje enskilt fall. Kommissionen anser att det gällande förfarandet inte bör ändras.

Det finns dock betydande utrymme att trimma handläggningen och minska tiden för beviljande av stöd från fonden, om det räckte med en kommissionsrättsakt för att stödet ska kunna betalas ut så snart som parlamentet och rådet ställt medel till förfogande. För medlemsstaterna, dvs. majoriteten av potentiella stödmottagare, finns det inget mervärde i att ha en separat rättsakt om beviljande av stödet och en rättsakt om villkoren för användning av stödet (bidragsbeslutet och genomförandeavtalet). Att slå samman dem, t.ex. genom att föra in

⁸ Efter översvämningarna i Centraleuropa i maj och juni 2010 godkände kommissionen omedelbar nödfinansiering för stöd till översvämningssdrabbade i Moldavien, medan solidaritetsfondens stöd till översvämningssdrabbade i Ungern, Polen, Slovakien, Tjeckien, Kroatien och Rumänien beviljades tio månader efter katastrofen.

bestämmelserna som nu står i avtalet i bidragsbeslutet eller genom att foga dem som bilaga till bidragsbeslutet, förefaller en enkel, tidsbesparande lösning. Uppskattningsvis kan man på det här sättet genom en ändring av den relevanta artikeln i förordningen ge stöd till drabbade länder 4–8 veckor tidigare än med det nuvarande systemet. Naturligtvis får de två delar som har störst intresse för stödmottagarna, dvs. avgränsning av stödberättigad verksamhet och utseende av behöriga myndigheter, fortsätta att ske på grundval av sökandens förslag.

För de länder utanför EU som omfattas av fonden, dvs. det begränsade antalet länder som bedriver anslutningsförhandlingar med EU, får uppdelningen kvarstå eftersom en ensidig akt från kommissionen såsom enbart ett bidragsbeslut, inte skulle vara bindande för dem. I sådana fall krävs även fortsättningsvis ett finansierings- eller genomförandeavtal.

6.6. Fondens bidrag till motståndskraften mot katastrofer och klimatförändringar

I ett EU som kännetecknas av solidaritet är det lika viktigt för varje medlemsstat att göra vad som krävs för att förebygga nödlägen och katastrofer. Ett grundläggande mål för all katastrofhanteringspolitik är att förebygga katastrofer, eller om de trots allt inträffar, begränsa skadeverkningarna så mycket som möjligt. En närmare koppling mellan fondens verksamhet och EU:s katastrofhanterings- och klimatförändringspolitik kan avsevärt minska⁹ skadorna och kostnaderna som vållas av katastrofer och därigenom minska antalet ansökningar om stöd.

Enligt förordningen är det stödmottagande landet redan idag skyldigt att i genomföranderapporten utförligt redovisa de åtgärder som vidtagits eller föreslagits för att begränsa skadeverkningarna och i möjligaste mån hindra att liknande katastrofer inträffar igen. Enligt förslaget ska denna allmänna bestämmelse stärkas och göras mer specifik. Stödmottagaren ska åläggas att i rapporten utförligt redovisa genomförandet av relevant EU-lagstiftning om bedömning, hantering och förebyggande av katastrofer samt erfarenheter av katastrofen. Dessutom ska stödmottagaren åta sig att vidta åtgärder för att öka den styrka motståndskraften mot klimatförändringar och katastrofer.

Kommissionen kommer också att i samarbete med de berörda parterna överväga att villkora utbetalningarna från solidaritetsfonden efter i hur hög grad man följer EU-lagstiftningen om förebyggande av katastrofer, hur man utarbetar katastrofhanteringsplaner och hur tillgängliga EU-medel för investeringar i katastrofförebyggande åtgärder har tagits i anspråk.

7. SOLIDARITETSKLAUSULEN I ARTIKEL 222 I FÖRDRAGET OM EUROPEISKA UNIONENS FUNKTIONSSÄTT

Genom den nya artikel 222 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt införs en bestämmelse i fördraget om att unionen och dess medlemsstater ska handla gemensamt i en anda av solidaritet om en medlemsstat utsätts för en terroristattack eller drabbas av en naturkatastrof eller en katastrof som orsakas av människor. Enligt artikel 222 ska unionen mobilisera alla instrument som står till dess förfogande

- a) för att förhindra terroristhot på medlemsstaternas territorier, skydda de demokratiska institutionerna och civilbefolkningen från en eventuell terroristattack, bistå en

⁹ En minskning med 1 % av skador på grund av katastrofer torde spara 150 miljoner euro per år i Europa. Källa: databasen EM-DAT.

medlemsstat på dess territorium på begäran av dess politiska myndigheter vid en terroristattack, och

- b) bistå en medlemsstat på dess territorium på begäran av dess politiska myndigheter vid en naturkatastrof eller en katastrof som orsakas av människor.

Tillämpningen av solidaritetsklausulen omfattar alla befintliga instrument, inbegripet solidaritetsfonden, med hänsyn tagen till deras olika förfaranden och funktionssätt enligt den nya fleråriga budgetramen. Det här meddelandet påverkar inte dessa mer övergripande överväganden.

8. SAMMANFATTNING OCH SLUTSATSER

Det kan med rätta sägas att solidaritetsfonden sedan den grundades i allmänhet har fungerat väl, särskilt med tanke på dess syfte, men de senaste åtta årens erfarenheter visar att fondens tillämpning lider av en del allvarliga begränsningar och svagheter. Det handlar väsentligen om att stödet från fonden blir tillgängligt för långsamt och att kriterierna för anspråktagande av fonden inte är tydliga.

Eftersom merparten medlemsstater har starka reservationer mot alla större ändringar av fondens principer och funktionssätt, särskilt om de kunde leda till ökade utgifter, drar kommissionen tillbaka sitt förslag från 2005 om en reviderad, utökad fond.

Kommissionen anser dock att fondens funktionssätt bör förbättras och att smärre justeringar av förordningen kan leda till avsevärda förbättringar och förtydliganden, särskilt för att öka fondens reaktionsförmåga så att stöd till drabbade länder kan göras tillgängligt mycket snabbare.

Syftet med det här meddelandet är att betona dessa möjligheter som utgångspunkt för en diskussion med Europaparlamentet, rådet, regionerna och andra berörda parter, och att sikta på ett eventuellt förslag om ändring av den gällande förordningen senare med ledning av diskussionens resultat.

Bilaga 1:
Gränser för större katastrofer 2011
(bygger på uppgifter om bruttonationalinkomst 2009)

I rådets förordning (EG) nr 2012/2002 om inrättande av EU:s solidaritetsfond definieras gränsen för ianspråktagande av fonden i ett visst land som det lägre värdet av skador för mer än 0,6 % av BNI eller 3 miljarder euro i 2002 års priser.

(miljoner euro)

Land		BNI 2009*	0,6 % av BNI*	Gräns för större katastrof 2011*
AT	ÖSTERREICH	271 459	1 628,756	1 628,756
BE	BELGIË/BELGIQUE	342 261	2 053,566	2 053,566
BG	BULGARIA	33 113	198,678	198,678
CY	KYPROS	16 641	99,845	99,845
CZ	ČESKÁ REPUBLIKA	129 046	774,274	774,274
DE	DEUTSCHLAND	2 430 940	14 585,640	3 535,904**
DK	DANMARK	226 447	1 358,684	1 358,684
EE	EESTI	13 538	81,230	81,230
EL	ELLADA	226 644	1 359,863	1 359,863
ES	ESPAÑA	1 029 541	6 177,246	3 535,904
FI	SUOMI/FINLAND	171 383	1 028,298	1 028,298
FR	FRANCE	1 922 845	11 537,070	3 535,904
HR***	HRVATSKA	43 572	261,431	261,431
HU	MAGYARORSZÁG	88 291	529,747	529,747
IE	ÉIRE/IRELAND	132 601	795,607	795,607
IS***	ÍSLAND	7 787	46,723	46,723
IT	ITALIA	1 494 576	8 967,457	3 535,904
LT	LIETUVA	27 010	162,057	162,057
LU	LUXEMBOURG	26 765	160,590	160,590
LV	LATVIJA	19 954	119,723	119,723
MT	MALTA	5 451	32,704	32,704
NL	NEDERLAND	556 518	3 339,108	3 339,108
PL	POLSKA	299 518	1 797,108	1 797,108
PT	PORTUGAL	162 331	973,986	973,986
RO	ROMÂNIA	113 652	681,913	681,913
SE	SVERIGE	296 151	1 776,908	1 776,908
SI	SLOVENIJA	34 704	208,224	208,224
SK	SLOVENSKO	62 575	375,452	375,452
TR***	TÜRKIYE	330 413	1 982,480	1 982,480
UK	UNITED KINGDOM	1 587 886	9 527,315	3 535,904

* Avrundat.

** Under 2011 motsvarar 3 535,904 miljoner euro 3 miljarder euro i 2002 års priser.

*** Stödberättigad stat utanför EU som bedriver anslutningsförhandlingar med EU.

BILAGA 2:
Ansökningar till EU:s solidaritetsfond 2002–2010

År	Land	Katastrof	Skador (mn €)	Kategori ¹⁰	Beviljat stöd (mn €)		
2002	1	AT	Översvämning		2 900	större	134
	2	CZ	Översvämning		2 300	större	129
	3	FR	Översvämning (Le Gard)		835	regional	21
	4	DE	Översvämning		9 100	större	444
Totalt stöd för ansökningar 2002							728
2003	1	ES	Oljeutsläpp (Prestige)		436	regional	8,626
	2	IT	Jordbävning (Molise/Apulia)		1 558	regional	30,826
	3	IT	Vulkanutbrott (Etna)		894	regional	16,798
	4	IT	Översvämning (Norditalien)		(1 900)	(regional)	Avslogs
	5	GR	Hård vinter		(oklart)	(regional)	Avslogs
	6	PT	Skogsbränder		1 228	större	48,539
	7	FR	Skogsbränder (Sydfrankrike)		531	(regional)	Avslogs
	8	ES	Skogsbränder (portugisiska gränsen)		53	grannland	1,331
	9	MT	Översvämning		30	större	0,961
	10	IT	Översvämning (Friuli-Venezia-Giulia)		(525)	(regional)	Avslogs
Totalt stöd för ansökningar 2003							107,081
2004	1	FR	Översvämning (Rhônedeltat)		785	regional	19,625
	2	ES	Översvämning (Malaga)		(73)	(regional)	Avslogs
	3-9	ES	Skogsbränder (7 ansökningar sammantaget)		(480)	(regional)	Alla 7 avslogs
	10	SK	Översvämning		(29)	(regional)	Avslogs
	11	SI	Jordbävning		(13)	(regional)	Drogs tillbaka
Totalt stöd för ansökningar 2004							19,625

¹⁰ Ansökningar avseende katastrofer med skador under gränsen där kriterierna för regional katastrof bedömdes vara icke uppfyllda betecknas som regional inom parentes "(regional)".

År	Land		Katastrof	Skador (mn €)	Kategori ¹¹	Beviljat stöd (mn €)
2005	1	SK	Storm (Tatrabergen)	203	större	5,668
	2	IT	Översvämning (Sardinien)	223 (överskattat)	(regional)	Avslogs
	3	EE	Storm	48	större	1,29
	4	LV	Storm	193	större	9,487
	5	SE	Stormen Gudrun	2 297	större	81,725
	6	LT	Storm	15	grannland	0,379
	7	GR	Översvämning, Evros	(112)	(regional)	Avslogs
	8	RO	Vårflod	489	större	18,798
	9	BG	Vårflod	222	större	9,722
	10	BG	Sommarflod	237	större	10,632
	11	RO	Sommarflod	1 050	större	52,4
	12	AT	Översvämning (Tirol/Vorarlberg)	592	regional	14,799
Totalt stöd för ansökningar 2005						204,905
2006	1	UK	Explosion, Buncefields oljedepå	(700)	(regional)	Drags tillbaka
	2	GR	Översvämning, Evros	372	regional	9,306
	3	HU	Översvämning	519	större	15,064
	4	ES	Skogsbränder, Galicien	(91)	(regional)	Avslogs
Totalt stöd för ansökningar 2006						24,370
2007	1	DE	Stormen Kyrill	4750	större	166,9
	2	FR	La Réunion, cyklonen Gamède	211	regional	5,29
	3	ES	Översvämning, El Hierro	(18)	(regional)	Avslogs
	4	ES	Översvämning, La Mancha	(66)	(regional)	Avslogs
	5	UK	Översvämning	4 612	större	162,387
	6	CY	Skogsbränder	(38)	(regional)	Avslogs
	7	ES	Skogsbränder, Kanarieöarna	(144)	(regional)	Avslogs
	8- 16	IT	9 ansökningar avseende skogsbränder i 9 regioner	-	(regional)	Avvisades, inkom för sent
	17	FR	Stormen Dean, Martinique	509	regional	12,78
	18	GR	Skogsbränder	2 118	större	89,769
19	SI	Översvämning	233	större	8,254	
Totalt stöd för ansökningar 2007						445,380

¹¹ Ansökningar avseende katastrofer med skador under gränsen där kriterierna för regional katastrof bedömdes vara icke uppfyllda betecknas som regional inom parentes "(regional)".

År	Land		Katastrof	Skador (mn €)	Kategori ¹²	Beviljat stöd (mn €)
2008	1	CY	Torka	165,4	större	7,605
	2	RO	Översvämningar	471,4	regional	11,785
Totalt stöd för ansökningar 2008						19,390
2009	1	FR	Stormen Klaus	3 805,5	större	109,377
	2	IT	Jordbävning, Abruzzo	10 212,0	större	493,771
	3	GR	Skogsbränder 09	(152,8)	(regional)	Avslogs
	4	CY	Stormar 09	(2,6)	(regional)	Avslogs
	5	GR	Översvämning, Evia	(83,2)	(regional)	Avslogs
	6	IT	Lerskred, Messina	(598,9)	(regional)	Avslogs
Totalt stöd för ansökningar 2009						603,148
2010	1	IE	Översvämning 09	520,9	regional	13,022
	2	IT	Översvämning, Toscana 09	(211,7)	(regional)	Avslogs
	3	ES	Översvämning, Andalusien 10	(709,7)	(regional)	Avslogs
	4	PT	Översvämning, Madeira	1 080	större	31,256
	5	FR	Stormen Xynthia	1 425	regional	35,636
	6	SK	Översvämning 10	649,9	större	20,431
	7	PL	Översvämning 10	2 993,7	större	105,567
	8	CZ	Översvämning 10	204,5	grannland	5,111
	9	HU	Översvämning 10	719,3	större	22,486
	10	HR	Översvämning 10	153,04	grannland	3,826
	11	FR	Översvämning, Var 10	703–778	(regional)	Avslogs
	12	RO	Översvämning 10	875,75	större	24,968
	13	CZ	Översvämning, augusti 10	436,5	regional	10,911
	14	DE	Översvämning, Sachsen 10	937,7	regional	Avslogs
	15	HR	Översvämning, september 10	47	grannland	1,175
	16	SI	Översvämning, september 10	251,3	större	7,459
	17	HU	Rött slam 10	174,32	regional	Avslogs
Totalt stöd för ansökningar 2010						281,848
Stöd beviljat sedan 2002, summa						2 433,757

¹²

Ansökningar avseende katastrofer med skador under gränsen där kriterierna för regional katastrof bedömdes vara icke uppfyllda betecknas som regional inom parentes "(regional)".

BILAGA 3:
Ansökningar till solidaritetsfonden

per den 31.12.2010

Total antal inkomna ansökningar sedan 2002	85		
varav			
större katastrofer	27	32 %	av alla ansökningar
regionala katastrofer	53	62 %	av alla ansökningar
kriteriet om grannland	5	6 %	av alla ansökningar
Ansökningar beviljade av kommissionen	42	49 %	av alla ansökningar
varav			
större katastrofer	26	96 %	av ansökningar om större katastrofer
regionala katastrofer	12	23 %	av ansökningar om regionala katastrofer
kriteriet om grannland	4	80 %	av ansökningar om grannland
Ansökningar avslagna av kommissionen	35	41 %	av alla ansökningar
varav			
regionala katastrofer	35	66 %	av ansökningar om regionala katastrofer
Tillbakadragna ansökningar	2	2 %	av alla ansökningar
Beslut ännu inte fattat	6	7 %	av alla ansökningar

BILAGA 4:
EU:s solidaritetsfond - Ansökningar om stöd vid exceptionella regionala katastrofer 2002–2010
Simulering av bruttoregionalprodukt (n-3)

	Regionala katastrofer sedan 2002	År	Uppg. skador (mn €)	Anm.	Ref. år för BRP (n-3)	NUTS 2-regioner	Brutto-regional-produkt (BRP)	Medel-BRP	Rel. skada (% av BRP)	Resultat enligt gällande regler (mn € beviljade)	Resultat enligt nya regler
FR	Översvämning (Le Gard)	2002	835		1999	Languedoc-Roussillon	40806,3	40806,3	2,05%	21	identiskt
ES	Oljeutsläpp (Prestige)	2003	436		2000	Galicia	34966,5	25191,8	1,73%	8,626	identiskt
						Principado de Asturias	14968,9				
						Cantabria	8488,3				
						País Vasco	42613,3				
IT	Jordbävning (Molise/Puglia)	2003	1558		2000	Molise	4913,9	30206,0	5,16%	30,826	identiskt
						Puglia	55498,1				
IT	Vulkanutbrott (Sicilien)	2003	894		2000	Sicilia	65549,2	65549,2	1,36%	16,798	ej ansökan
IT	Översvämning (Norditalien)	2003	oklart		2000					avslag	identiskt
FR	Skogsbränder (Sydfrankrike)	2003	531	ej sammanhängande region	2000	Provence-Alpes-Côte d'Azur	99642,6	71225,4	0,75%	avslag	ej ansökan
						Rhone-Alpes	137674,2				
						Languedoc-Roussillon	42847,3				
						Corse	4737,6				
IT	Översvämning (Friuli-Venezia-Giulia)	2003	525	(skada ant. överskattad)	2000	Friuli-Venezia-Giulia	27552,6	27552,6	1,91%	avslag	oklart
FR	Översvämning (Rhônedeltat)	2004	785		2001	Languedoc-Roussillon	45250,3	75084,7	1,05%	19,625	ej ansökan
						Provence-Alpes-Côte d'Azur	104919,2				
ES	Översvämning (Malaga)	2004	73		2001	Andalucía	90644,8	90644,8	0,08%	avslag	ej ansökan

ES	Skogsbränder	2004	480	7 ansökningar sammanlagda	2001						avslag	ej ansökan
SK	Översvämning	2004	29		2001	Vychodne Slovensko	5220,4	5220,4	0,56%		avslag	ej ansökan
IT	Översvämning (Sardinien)	2005	223	(skada ant. överskattad)	2002	Sardinia (ITG2)	27538,1	27538,1	0,81%		avslag	ej ansökan
EL	Översvämning (Evros)	2005	112		2002	Antoliki Makedonia, Thraki	5983,2	5983,2	1,87%		avslag	beviljat
AT	Översvämning (Tirol/Vorarlberg)	2005	592		2002	Tirol Vorarlberg	18814,7 10039,1	14426,9	4,10%	14,798589		identiskt
EL	Översvämning (Evros)	2006	372		2003	Antoliki Makedonia, Thraki	6466,1	6466,1	5,75%	9,306527		identiskt
ES	Skogsbränder (Galicien)	2006	91		2003	Galicia	39906,9	39906,9	0,23%		avslag	ej ansökan
FR	Cyklon (La Réunion)	2007	211	Avlägsen region	2004	Réunion	11650,8	11650,8	1,81%	5,29		identiskt
ES	Spanien, översvämning (El Hierro)	2007	18		2004	Islas Canarias	34188,3	34188,3	0,05%		avslag	ej ansökan
ES	Spanien, översvämning (La Mancha)	2007	66		2004	Castilla-La Mancha	28338,7	28338,7	0,23%		avslag	ej ansökan
CY	Skogsbränder	2007	38		2004	Cypern	12728,1	12728,1	0,30%		avslag	ej ansökan
ES	Skogsbränder (Kanarieöarna)	2007	144		2004	Islas Canarias	34188,3	34188,3	0,42%		avslag	ej ansökan
FR	Storm (Dean)	2007	509		2004	Guadeloupe Martinique	7202,9 7063,6	7133,3	7,14%	12,78		identiskt
RO	Översvämningar	2008	471,4		2005	Nord-Vest Nord-Est	9480,0 9181,1	9330,5	5,05%	11,785377		identiskt
EL	Skogsbränder	2009	152,8		2006	Attiki	101759,4	101759,4	0,15%		avslag	ej ansökan
CY	Stormar	2009	2,6		2006	Cypern	14673,2	14673,2	0,02%		avslag	ej ansökan
EL	Översvämning (Evia)	2009	83,2		2006	Sterea Ellada	10072,1	10072,1	0,83%		avslag	ej ansökan
IT	Lerskred (Messina)	2009	598,9		2006	Sicilia	81623,6	81623,6	0,73%		avslag	ej ansökan
IE	Översvämning	2009	520,9		2006	Border, Midland and Western	32566,0	32566,0	1,60%	13,0225		identiskt
IT	Översvämning (Toscana)	2009	211,7		2006	Toscana	99985,2	99985,2	0,21%		avslag	ej ansökan
ES	Översvämning (Andalucía)	2010	709,7		2007	Andalucía	144874,3	144874,3	0,49%		avslag	ej ansökan
FR	Storm (Xynthia)	2010	1425	Totala skador på 2,5 md €	2007	Pays de la Loire Poitou-Charentes	93594,4 43175,3	68384,9	2,08%	35,63575		identiskt